

کارگران جهان متحد شویم!

بولتن اخبار کارگری

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

می 2017 - خرداد 1396

شماره 67

nhkommittehamahangi@gmail.com

<http://nahadha.blogspot.com/>

boltanxaberi@gmail.com

نظام سرمایه داری ایران مسبب فاجع معدن زغال سنگ زمستان یورت است!

کارگران و زحمتکشانشان، هیچ نفعی
در انتخابات جمهوری اسلامی ندارند!

کارگران و زحمتکشان، هیچ نفعی در انتخابات جمهوری اسلامی ندارند!

چند روزی بیشتر به برگزاری انتخاب رئیس جمهوری بعدی برای ادامه سرکوب کارگران و زحمتکشان نمانده است. اما آنچه که به کارگران و زحمتکشان، زنان و مردان آزادیخواه در ایران برمی گردد، ادامه سازماندهی خود، متشکل شدن و ادامه مبارزه برای سرنگونی این رژیم استبدادی در ایران است.

کارگران هیچ نفعی در شدیدتر شدن فاش گویی این حضرات با هم برسرمنظره هایی کذایی نمی برند. در طول چهارساله گذشته ریاست جمهوری حسن روحانی؛ قربانیان اصلی سیاست های اقتصادی، تمام جغرافیای ایران همچنان همه لایه های فقیر و محروم جامعه و توده کارگران و زحمتکشان هستند که به لبه پرتگاه رسیده اند. یک جامعه هشتاد میلیونی صدای اعتراض کارگران معدن یورت آذرشهر را شنیده اند که برسرروحانی فریاد میزدند که هیجده ما حقوق نگرفته ایم؛ می دانید با ماهی یک میلیون تومان زندگی کردن یعنی چه؟

همه ما خانه خرابی آتش نشانان ساختمان پلاسکو را شاهد بودیم. دیدیم که برسر کولبران در کردستان چه آمد، عادی سازی گور خوابی، کارتون خوابی، فحشا و اعتیاد و .. را شاهدیم. لذا از منظر توده کارگران، حاصل سیاست های تاکنونی رژیم، رشد روزافزون بیکاری و گرانی، فقر کامل برای اکثریت مردم، نبود امنیت شغلی کارگران و همه توده زحمتکش، زندانی بودن صدها فعال کارگری و هزاران زندانی سیاسی، افزایش اعدامها و هزاران مصیبت دیگر گریبانگیر اکثریت مردم و ... شکاف های جناحی درون رژیم، در نظام سرمایه داری اسلامی ایران همیشه وجود داشته و باندهای مختلف حکومتی بر سر سهم خواهی خویش از قدرت و امکان چپاول بیشتر، غالباً به جان هم افتاده اند، اما کلیت رژیم اسلامی سرمایه برای سرکوب، تامین منافع سرمایه و سود بیشتر کاملاً متحد و یکدست بوده و هستند.

انتخابات در جمهوری اسلامی جز حل و فصل کردن روابط سرکوبگران حاکم چیزی نیست. تحت هیچ شرایطی به عنوان سازوکاری برای حق تعیین سرنوشت مردم در نظام سرمایه داری جمهوری اسلامی معنایی به نفع توده طبقه کارگر و تحتانی جامعه نداشته و ندارد. تنها از همین رو است که توده کارگران و بی چیزان جامعه ارزشی به انتخابات نمایشی نظام سرمایه داری حاکم در ایران نمیدهند. فعالان نهاد های همبستگی موجودیت نظام جمهوری اسلامی را نماد سرکوب و سلب حق رای عمومی و حق تعیین سرنوشت تمامیت همین مردم می دانند. کارگران و زحمتکشان هیچ توهمی به هیچ کدام از نامزدهای انتخاباتی موجود وکل این حاکمیت سیاه ندارند. رای واقعی کارگران مخالفت با کلیت نظام جمهوری اسلامی است و راهی جز ادامه مبارزه تا سرنگونی این رژیم را ندارند. رای کارگران و زحمتکشان چیزی جز مبارزه برای پایان دادن به فقر و فلاکت، رای به حق آزادی و ایجاد تشکل مستقل و رای به یک زندگی شایسته انسانی است.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی

زنده باد آزادی! زنده باد سوسیالیسم!

نهادهای همبستگی با جنبش کارگران ایران - خارج کشور

nhkommittehamahangi@gmail.com

<http://nahadha.blogspot.com>

سه شنبه ۲۶ اردیبهشت ۱۳۹۶ برابر با ۱۶ می ۲۰۱۷

انفجار در معدن زغال سنگ زمستان یورت شمال غربی و زنده بگور شدن کارگران معدن

در پی وقوع حادثه انفجار در معدن زغال سنگ زمستان یورت در استان گلستان، بر اثر ریزش تونل این معدن تعدادی از کارگران مشغول به کار در داخل این معدن گرفتار شدند.

جمهوری اسلامی که مشغول گرم کردن تنور انتخابات خود برای جلب نظر کارگران و سایر اقشار جامعه جهت شرکت در انتخابات است تا به حال اخبار ضد و نقیضی از حادثه را منتشر کرده و خبرگزاری ها در ایران در ابتدا از کشته شدن ۲ کارگر معدن و گیر افتادن ۵۰ تن از کارگران معدن خبر داده بودند. حتی استاندار استان گلستان با کمال وقاحت می گوید " انفجار محصول سهل انگاری خود کارگران بوده است "

اما لحظه به لحظه بر ابعاد فاجعه افزوده شد و امروز ابعاد انفجار روز گذشته در معدن زمستان یورت به مثابه بزرگ ترین فاجعه ای است که تاکنون در سطح معادن ایران اتفاق می افتد؛ حادثه ای که تاکنون ۲۱ نفر در آن جان باخته اند و بیش بینی می شود تعداد کشته شدگان آن به شماره گان بالا تری برسد.

آنچه درباره معدن زغال سنگ آذر شهر می توان نوشت ، اینستکه؛ معدن زغال سنگ در سال ۱۳۸۲ به بخش خصوصی واگذار شده و سهم عمده آن یعنی حدود ۲۰ درصد متعلق به صندوق مهر ایرانیان (بسیج)، حدود ۱۰ درصد از آن تکادو (شرکت مجتمع صنایع و معادن احیای سپاهان) و بخشی نیز متعلق به نگین طبس است. همچنین در خبرها آمده است که شرکت صنعتی و معدنی شمالشرق شاهرود به مدیرعاملی علی نصیری ، بهره بردار معدن زمستان یورت آزاد شهر است. و آنچه در باره شرایط کار کارگران در معدن باید نوشت ، بغایت ضد انسانی و مشکل اساسی کارگران دستمزدهای معوقه آنان بوده تا جایی که به گفته یکی از کارگران ، بخشی از آن ها به مدت ۱۷ ماه حقوق دریافت نکرده اند. بخش بزرگی از کارگران بیمه نبوده و با چنین کارفرمایی در شرایط سخت برده دارانه به کار مشغول بودند. معادن زغال سنگ در ایران از یک سو در سالهای اخیر همواره در پایین ترین سطح ایمنی قرار داشته و طی سالهای اخیر هر ساله تعدادی از کارگران شاغل در این معادن متاسفانه جان خود را بخاطر سودجویی نظام سرمایه داری جمهوری اسلامی از دست داده اند و همچنان تلفات می دهند. این در شرایطی است که کارگران سازمانگر و معترض جهت تحقق حقوق حقه انسانی خود با سرکوب شدید و زندان و در آخرین رسوایی رژیم، تن رنجورشان به شلاق و تازیانه جهل سیستم سرمایه داری جمهوری اسلامی محکوم می گردد.

فعالین نهاد های همبستگی ...، ضمن اعلام همدردی با خانواده هایی که عزیزان خود را در این فاجعه ضد انسانی از دست داده اند و خانواده های آسیب دیدگان این حادثه و محکوم کردن جمهوری اسلامی جهت مخفی نگاه داشتن اخبار این حادثه هولناک، برآنیم که نباید ابعاد این جنایت تنها با اعلان تاسف زود گذر به فراموشی سپرده شود. ما همه حامیان و جانبداران جنبش کارگری را مخاطب قرار داده و فرا می خوانیم تا برای اعتراض جمعی علیه زمینه سازان و مسببان این جنایت فجیع و ضد انسانی، همه توان خود را به کار گیریم. این فجایع را باید به پای نظام سرمایه داری ایران نوشت. نظام اسلامی را مسئول مستقیم جان همه آسیب دیدگان و کارگران جانباخته این معدن و مسبب آن به جهانیان شناساند!

نهادهای همبستگی با جنبش کارگران ایران - خارج کشور

nhkommittehamahangi@gmail.com

<http://nahadha.blogspot.com/>

جمعه ۱۳ اردیبهشت ۱۳۹۶ برابر با ۰۳ می ۲۰۱۷

نهاد های همبستگی با جنبش کارگری ایران - خارج کشور گرامی باد اول ماه مه ، روز همبستگی جهانی کارگران

فرارسیدن اول ماه مه روز جهانی کارگر، روز همبستگی کارگران جهان را به همه کارگران و زحمتکشان تبریک می گوئیم و به مبارزاتی که در راه آرمان و منافع طبقه کارگر جان فشانی کردند و به ویژه در شرایط دشوار کنونی گرفتار رنج زندان، شکنجه و اخراج شدند، درود می فرستیم .

در سطح جهانی اکنون سالهاست که به دلیل تشدید تعرض سرمایه داران و حاکمیت استبداد، رنج و مشقت کارگران و زحمتکشان فزونی یافته است. با ادامه سیاستهای خائمان برانداز ریاضت اقتصادی، کارگران در بیشتر کشورهای دست به مقاومت زده اند، اما در اکثریت قاطع کشورها این مبارزات صرفاً خصلت دفاعی داشته و مهمتر از آن تنها به تظاهرات خیابانی اکتفا می شود. این مسئله موجب شده که دولت و طبقه حاکم، بویژه در فرانسه و انگلستان، بی اعتنا به این مبارزات، قوانین ضد کارگری خود را تصویب و به اعتراضات کارگری خیابانی بی اعتنا باشند. استفاده درست و بموقع از سلاح اعتصاب و تلاش برای سراسری کردن آن امروزه در دستور جناح چپ جنبش کارگری قرار گرفته که می باید مورد حمایت فعالان جنبش کارگری قرار بگیرد تا توازن قوا به نفع کارگران تغییر یابد. اما اغلب ضعف سازماندهی کارگران و سلطه رفرمیسم، مشکل اصلی پیشروی آنان است

در ایران هر ساله صدها هزار تن از کارگران و سایر دستمزد بگیران، به دلیل بحران اقتصادی بیکار شده اند. اکنون میلیون ها نفر بیکارند، آمار بیکاری در ایران علیرغم ادعاهای دروغین دولت و حاکمیت هم چنان در حال صعود است. دستمزدهای ناچیز زیر خطر فقر، فقر و گرسنگی را گسترده تر کرده و وقفه در پرداخت همین دستمزدهای ناچیز نیز طی ماهها طولانی تر شده است. به موازات این ناملازمات، شرکت های غارت گر پیمان کاری با آزادی مشغول دزدیدن بخشی از دستمزد ناچیز کارگران. شمار قراردادهای سفید امضاء، و اشکال دیگر آن افزایش چشم گیری یافته اند. سرکوب فعالان کارگری بی وقفه ادامه دارد. خصوصی سازی ها در حال افزایش اند و همچنان گسترش شتابان به بخش های آموزش و پرورش و خدمات بهداشتی و درمانی روی می آورند. بدین ترتیب شمار بیشتری از کودکان و نوجوانان طبقه ما از تحصیل وامانده اند و تعداد کسانی که از خدمات درمانی محروم شده اند، رو به افزایش است. علاوه بر این مصایب، دست اندازی دولت و کارگزاران حاکمیت استبداد به دارایی های سازمان تامین اجتماعی هم چنان ادامه دارد. اما کارگران و زحمتکشان در مقابل همه این تنگناها، بی حقوقی ها و فشارها که، توسط حاکمیت سرکوبگر به آنان تحمیل شده، تسلیم نشده اند و در مقابل سلب حقوق شان مقاومت می کنند. علیه سیاست ها و برنامه های خانمانسوز دولت و کارفرمایان، شمار بسیاری از کارگران، معلمان، پرستاران و نیز دانشجویان مبارز و بازنشستگان شاخه های مختلف به میدان آمده اند.

طبقه کارگر ایران با وجود محروم بودن از تشکلات مستقل و واقعی خود، اگر چه سازمان نیافته و پراکنده، ولی حضور واقعی در میدان مبارزه طبقاتی دارد. طی سالهای اخیر، هر ساله علاوه بر وجود حرکات اعتراضی در صدها واحد تولیدی و خدماتی، ده ها اعتصاب و اعتراض گسترده نیز با خواست برچیدن شرکت های پیمانی صورت گرفته است. مهم تر از این حرکات دسته جمعی، کارگران چند مرکز بزرگ اقتصادی، مثل معدن سنگ آهن بافق، پلی اکریل اصفهان، معدن چادرملو، ایران خودرو، واحدهایی از پتروشیمی، شرکت هیکو و... در یک مبارزه مشقت بار و طولانی شرکت کردند و به صورت نیمه متشکل در کنار طرح خواسته های خود، برای توقف خصوصی سازی دست به ابتکار عمل زدند و خطرات بسیاری را پذیرفتند.

از سوی دیگر، معلمان به صورت دسته جمعی و گسترده وارد میدان شدند و جو خفقانی کنونی را به چالش گرفتند. آنان شجاعانه علاوه بر خواسته های به حق صنفی شان، با خصوصی سازی آموزش و پرورش به مخالفت برخاستند و خواهان دخالت خود در امور آموزش و پرورش شدند. پرستاران نیز به همین ترتیب افزون بر مطالبات صنفی شان، با برنامه های خصوصی سازی بهداشت و درمان به مخالفت برخاستند.

طبقه کارگر ایران تاریخ پر افتخاری دارد. این طبقه در تمام تحولات عمده سیاسی ایران، از انقلاب مشروطه تا مبارزات پر حرارت سالهای ۱۳۳۰ - ۱۳۲۰ و ملی شدن صنعت نفت، و از همه مهمتر در انقلاب ۱۳۵۷ نقش برجسته ای داشت. اکنون نیز با وجود محروم بودن از تشکلات مستقل خود و وجود شرایط پلیسی و امنیتی بودن شدید محیط های کار، پایداری و سازمان دهی اعتراضات مهم و طولانی ترین اعتصاب معدن سنگ آهن بافق، و نیز مخالفت با خصوصی سازی های آموزش و بهداشت، نشانگر آن است که کارگران در کنار زحمتکشان، ظرفیت و توان آن را دارند، تا اگر همیشه تر و با افق روشنتری عمل کنند، بار دیگر جایگاه تاریخی خود را برای ایجاد تحولات مهم در فضای سیاسی جامعه ایران به دست آورند.

کارگران جهان متحد شویم!

کارگران آگاه و فعالین و پیشروان کارگری، برای شکستن بن بست کنونی و تقابل موثر با شرایط ناگوار معیشتی و نیز تنزل منزلت اجتماعی کارگران، بارها و بارها بر روی نیاز به همبستگی و سازمانیابی کارگران با فشاری نموده اند. آن ها بارها تأکید کرده اند که سطح پائین دستمزدها و ماندگار ماندن آنها در زیر خط فقر، تعویق در پرداخت دستمزدها، گسترش کار موقت و نبود امنیت شغلی، اخراج و بی حقوقی کارگران، وجود غول بی عاطفه بیکاری، خصوصی سازی، تبعیض جنسی در محیط های کار، طبقاتی کردن آموزش و بهداشت و محروم کردن کارگران و تهیدستان از آنها، و در یک کلام تنزل سطح معیشت و بی منزلت ساختن کارگران، ناشی از نبود تشکل و سازمان های بیکار جوی کارگری است. آنها فریاد زده اند که در وهله اول همبسته و مصمم باید به رفع موانع موجود فعالیت آزادانه تشکلات کارگری فکر و عمل کرد. و چاره کار رفع عوامل بازدارنده در این میدان است.

کارگران، معلمان و پرستاران!

این واقعیت است که رژیم جمهوری اسلامی و سرمایه داران به آسانی عقب نخواهند نشست. ابزار کارگران و زحمتکشان برای وادار نمودن حاکمیت به عقب نشینی، وحدت و ایجاد تشکلات مستقل خودشان است. در پیشبرد این وظیفه دشوار ما نهادهای همبستگی در کنار شما بوده و هستیم و در راستای پشتیبانی از شما مصمم هستیم. اکنون تعدادی از فعالین اعتصابات و سازماندهندگان و مدافعان مبارزات شما، به جرم مبارزه برای کسب حقوق پامال شده شما در زندان هستند، برای آزادی آنها و حمایت از خانواده هایشان تلاش کنیم.

سازماندهی کنیم، متشکل شویم!

زنده باد تشکلات مستقل کارگری!

درود به کارگران و معلمان مبارز!

از کارگران و معلمان در بند و زندانیان سیاسی حمایت کنیم و برای آزادی آنها بکوشیم!
زنده باد اول ماه مه روز همبستگی جهانی کارگران!

نهادهای همبستگی با جنبش کارگران ایران - خارج کشور

nhkommittehamahangi@gmail.com

<http://nahadha.blogspot.com/>

یکشنبه ۳ اردیبهشت ۱۳۹۶ برابر با ۲۳ آوریل ۲۰۱۷

"اطلاعیه مشترک"

گرامی باد اول ماه مه،

روز رزم مشترک کارگران علیه جهان سرمایه

روز اول ماه مه یاد آور تداوم مبارزه ای است پیگیر که کارگران سراسر جهان از بدو پیدایش نظام سرمایه داری با آن مواجه بوده اند. این مبارزه نشان داده است که تضاد مناسبات کار و سرمایه به رغم تمام ترفندها، نقشه ها و وعده های سرمایه داران و نمایندگان سیاسی آنها، راه حلی نخواهد داشت مگر واژگونی نظام سرمایه. روند تحولات نشان می دهد که نظم سرمایه، کهنه و پوسیده گشته و دوران تاریخی آن بسر رسیده و در صحنه مبارزه طبقاتی، کارگران و کلیه اقشار زحمتکش همراه با دو عنصر آگاهی و سازماندهی، بدیلی جز سوسیالیسم نخواهند داشت.

سال گذشته در بسیاری از کشورها شاهد مبارزه بر سر تغییرات قانون کار علیه طبقه ی کارگر جهانی بوده ایم تا بورژوازی بتواند همراه با ریاضت اقتصادی، قوانین قرون وسطایی را دوباره به کارگران تحمیل نماید و دستاوردهای مبارزاتی آنان را پس گرفته و تصمیمات نهایی را بدست کارفرمایان سرمایه بسپارد. با وجود مبارزات کارگران و اعتراضات گسترده آنها در بسیاری از کشورها، طبقه بورژوازی از جمله به دلیل سازش برخی از سندیکاهای باصطلاح کارگری، موازین برده گی را به تصویب می رساند و در ترکیه، مبارزه ی طبقاتی در چارچوب اتحادیه های کارگری بویژه با تغییر قانون اساسی با دیکتاتوری مذهبی، با سرکوب عریان روبرو میشود.

در ایران وضعیت طبقه کارگر بسی اسفبارتر از کشورهای غربی است. کارگران ایران از تمامی حقوق ابتدایی کارگری محرومند، فقدان بیمه های اجتماعی در تمام زمینه ها، تحمیل ماه ها کار بدون مزد و مواجب و در صورت اعتراض با تهدید به بازداشت و شلاق و شکنجه قرار میگیرند. نظام سرمایه داری جمهوری اسلامی در ایران، همه ی امنیت شغلی را از طبقه کارگر سلب نموده است. بیش از 90 درصد کارگران با قرار دادهای موقت به کار مشغولند و بسیاری با حداقل دستمزد سال جدید یعنی 930 هزار تومان در ماه، که تقریباً چهار بار پائین تر از خط فقر مطلق است روزگار می گذرانند. در چنین مسیری زنان و بویژه زنان کارگر علاوه بر ستم دینی بیش از مردان در استثمار طبقاتی قرار دارند و فشار مضاعف را در محیط کار و نیز در سطح جامعه متحمل گشته و دستمزدی پائین تر از مردان دریافت می کنند. نظم

کارگران جهان متحد شویم!

سرمایه داری اسلامی ایران تشکل‌ها و سندیکاهای مستقل کارگری را برسمیت نمی‌شناسد و حتی حق مراسم برگزاری اول ماه مه را از آنان سلب کرده است.

روند مبارزه طبقاتی در تاریخ، خط مستقیمی نبوده و همواره از فراز و نشیب‌های متوالی گذشته است. رشد اعتراضات، مبارزات، اعتصابات هر روزه و حتا درگیری‌های طبقه کارگر در سال گذشته، چه در سطح جهانی و چه بخصوص در ایران، با تلاش برای ایجاد تشکلات مستقل و سراسری کردن مبارزات و ارتقاء سطح آگاهی در جهت وحدت و سازماندهی، همه و همه نشان می‌دهند که: چنین نبوده و هرگز چنین نخواهد ماند"، بکوشیم تا درسال آینده شاهد اوج بیشتر این تلاش‌ها و عبور از سیکل افولی کنونی باشیم".

زنده باد اول مه، روز همبستگی کارگران سراسر جهان سرنگون باد نظام سرمایه داری جمهوری اسلامی ایران زنده باد آزادی، زنده باد سوسیالیسم

می 2017 – اردیبهشت 1396

اسامی نهادها به ترتیب حروف الفبا

- کمیته زنان ضد سنگسار پاریس
- انجمن کارگری جمال چراغ ویسی
- شورای هماهنگی علیه کشتار جمهوری اسلامی (فریاد خاوران)
- شورای همبستگی با جنبش کارگری - پاریس
- کانون همبستگی با جنبش کارگری ایران - هانوفر
- کانون همبستگی با مبارزات کارگران در ایران - فرانکفورت
- کانون همبستگی با کارگران ایران - گوتنبرگ
- کانون همبستگی کارگران ایران و کانادا
- کمیته حمایت از کارگران ایران - تورنتو
- کمیته همبستگی با جنبش کارگری ایران - استرالیا
- کمیته همبستگی کارگران ایران و سوئد
- نهاد همبستگی با جنبش کارگری در ایران - غرب آلمان
- همبستگی سوسیالیستی با کارگران ایران - فرانسه

سازمان جهانی کار،

ارگانی برای تنظیم شرایط کار به نفع دولت‌ها و کارفرمایان است!

کارگران ایران از حق ایجاد تشکلهای مستقل برخوردار نیستند، تشکلهای کارگری موجود، سندیکای واحد و سندیکای هفت تپه و ...، تحت فشار و سرکوب هستند و کارگران و فعالین کارگری مورد اذیت و آزار مداوم قرار میگیرند. نمایندگان کارگران و فعالین کارگری در زندانهای رژیم اسلامی اسیر و تحت فشارهای جسمی و روحی بسر میبرند. اعتراضات، اعتصابات و تجمعات کارگری سرکوب میشوند.

سازمانها و اتحادیه های کارگری در سطح جهانی و بخصوص نمایندگانشان در سازمان جهانی کار از این موضوع بی اطلاع نیستند. با اینحال هر ساله هیئتی از رژیم جمهوری اسلامی به این اجلاس دعوت شده و مسئولیت به آنها واگذار میشود. حتی همان حداقل مقاوله نامه های سازمان مذکور توسط رژیم زیر پا گذاشته میشود.

سازمان جهانی کار که زیر مجموعه سازمان ملل است، با توجه به سابقه و اهدافش تا به امروز نشان داده است که منافع مستقل کارگران، منافعی که از درون مبارزات آنان سرچشمه گرفته باشد، در آن نمایندگی نشده و جایی ندارد. در اثر مبارزات تاریخی طبقه کارگر در کشورهای مختلف در منشور سازمان بخشی از دستاوردهای این مبارزات منجمله حق ایجاد تشکل، قراردادهای جمعی، رفع تبعیض و برابری حقوقی درج شده است. آنچه از اهداف این سازمان بر می آید، تدوین و اجرای قوانینی در چهارچوب مناسبات موجود یعنی تامین شرایط کار در جهت نیاز دولت‌ها و مالکان سرمایه است و منافع کارگران در آن جایی ندارد. درک حاکم بر اجلاس، سیاست سه جانبه گرایی است که دولت‌ها با توجه به تنظیمات ارگانهای جهانی مانند سازمان تجارت جهانی کار و صندوق بین المللی پول می بایست در قوانین کشوری به اجرا بگذارند. از اینرو نمایندگان دولت‌ها، کارفرمایان و تشکلهایی که به نام کارگر از بالای سر توده کارگر و در چهارچوب سیاستهای حاکم سازمانیافته اند، رابطه کار و سرمایه را به اتفاق تنظیم میکنند. این سیاست هیچ ربطی به منافع پایه ای کارگران نداشته و تغییری در بهبود شرایط زندگی آنها ایجاد نمی کند.

هر گونه تغییر در شرایط کار و زندگی کارگران در گرو ایجاد تشکلهای مستقل و متکی به نیروی کارگران و برگزیدن نمایندگان واقعی خود خواهد بود.

اتحادیه کارگران سوئد "ال او" خواهان آزادی کارگران زندانی در ایران است!

اتحادیه ال او، اتحادیه کارکنان شهرداریها (کمونال)، اتحادیه ترانسپورت و اتحادیه فلز در یک بیانیه مشترک، رژیم ایران را برای نبود هیچ احترامی به حقوق پایه انسانی محکوم میکنند. در بیانیه مشترک اتحادیه های کارگری، آنها خواهان آزادی بی قید و شرط همه فعالین کارگری، پس گرفتن تمامی احکام علیه فعالین اتحادیه ای، به اجرا گذاشتن حقوق پایه ای سازمان جهانی کار و همچنین اعمال بیرحمانه علیه فعالین کارگری قطع شود.

ال او – کارل پنتر توواردسون

کمونال – توبیاس بودین

اتحادیه فلز – اندرش فربه

اتحادیه ترانسپورت – لارش لیندگرن

15 مارس 2017

کارگران جهان متحد شویم!

IFMETALL

Kommunal.

اطلايه اتحاديه كارگري هاي سوند در مورد زنداني کردن فعالين كارگري ايران:

رويوشت به:

- ◀ رهبر جمهوري اسلامي ايران، سيد علي خامنه اي
- ◀ رئيس جمهور ايران، حسن روحاني
- ◀ رئيس قوه قضائيه ايران، صادق آملی لاریجانی
- ◀ وزير كار، علي ربیعی
- ◀ دانشمئن كل کشور، محسن اژه ای
- ◀ دبیر حقوق بشر جمهوری اسلامی، محمد جواد لاریجانی
- ◀ سفارت جمهوري اسلامي ايران در سوند
- ◀ وزير امور خارجه سوند، مانگوت ولسټروم
- ◀ گزارشگر ویژه سازمان ملل ایران
- ◀ کشورهای بین المللی اتحادیه های آزاد کارگری، آی.پی.یوسی

جای رضا شهبانی و دیگر فعالین اتحادیه ای در زندان نیست!

بازگشت ایران به مجامع بین المللی مناقشه با بهبود شرایط فعالیت در اتحادیه های مستقل و آزاد همراه نبوده است. متعاقباً یک گزارش نیره در مورد شرایط واقعی انسانهایی که در این تشکل ها برای احقاق حقوق مزدبگیران مبارزه می کنند، ارائه میشود.

رضا شهبانی عضو هیئت منبره سندیکای کارگران شرکت اتوبوسرانی تهران و حومه در ژوئن 2010 دستگیر شد. سال 2016 حکم زندان 5 ساله او یک سال دیگر تمدید شد. رضا برای معالجه پزشکی صدمات ناشی از شکنجه های زندان بطور موقت در مقابل سپردن وثیقه آزاد شده است. اما بدون آنکه معالجات پزشکی رضا پایان یافته باشد او مجدداً به زندان احضار شده است. رضا به همراه وکیل خویش به مقامات امنیتی مراجعه کرده اما آنها امر کرده اند که او باید به زندان بازگردد. این گفتگو هنوز ادامه دارد.

در حکم از سالی دانشمئن دانشگاه انقلاب تهران 11 فوریه 2017 به عنوان آخرین مهلت بازگشت به زندان به او ابلاغ شده است. لازم به تذکره است که رژیم ایران در مقابل فشارهای بین المللی اتحادیه های کارگري کشور های دیگر رسماً اعلام کرده که رضا شهبانی آزاد بونده و به سر کار قبلی خویش بازگشته است. این گزارش دولت ایران کاملاً غلط است.

لازم به تذکره است که برای ابراهیم مددی و داود رضوی، هر دو عضو هیئت منبره سندیکای کارگران شرکت اتوبوسرانی تهران، نیز حکم بازگشت فوری به زندان برای گذراندن دوره 5 ساله زندان صادر شده است.

بهنام ابراهیم زاده نیز پس از گذراندن 5 سال زندان خویش با دریافت حکم جدید زمان حبس او به مدت 7 سال دیگر تمدید گردید.

جعفر عظیم زاده دبیر اتحادیه آزاد کارگران ایران نیز برای گذراندن حکم 5 سال زندان به شعبه 4 دانشگاه شهرستان ساوه فرخوانده شده است. او اکنون تحت تعقیب میباشد.

محمود صلحی دبیر سابق انجمن صنفی خیزان سقر به 9 سال زندان محکوم شده است اما بتذیل شرایط پزشکی و نیاز به انجام دیالیز کلیه ها در بیرون از زندان می باشد نیز اخیراً به دانشگاه فرخوانده شده است.

اسماعیل عبیدی، دبیر کانون صنفی معلمان ایران، به 6 سال زندان محکوم شده است. محمود بهشتی سنگرودی سخنگوی کانون صنفی معلمان ایران به 14 سال زندان محکوم شده است و سه عضو دیگر هیئت منبره این کانون برای فعالیت های اتحادیه ای به 5 تا 6 سال زندان محکوم شده اند.

اینها نشانه های بارز عیول کامل از احترام بنیادهای قضایی ایران به پایه ای ترین مفاد حقوق بشر و سازمان بین المللی کار است.

سازمان سرسری کارگران سوند، اتحادیه کمونال سوند، اتحادیه کارگران ترانسپورت سوند و اتحادیه قز سوند تعقیب و زندانی کردن فعالین مستقل و آزاد اتحادیه ای را محکوم می کنند.

ما خواستار نکات زیر میباشیم:

- ◀ آزادی بی قید و شرط همه فعالین اتحادیه ای زندانی
- ◀ همه احلام علیه فعالین اتحادیه ای می بایست لغو گردند.
- ◀ ایران می بایست به همه مقوله نامه های پایه ای سازمان جهانی کار (ای.ا.و) احترام گذاشته و آنها را اجراء نماید.
- ◀ به رفتار بیرحمانه نسبت به فعالین سندیکایی و دیگر تشکلهای باید پایان داده شود.

کویس باوین، دبیر اتحادیه سراسری کمونال سوند

کارل پتر، دبیر سازمان سرسری کارگران سوند (آ.ا.و)

لارش فربه، دبیر اتحادیه سراسری قز سوند

لارش لیننگر، دبیر اتحادیه سراسری کارگران ترانسپورت سوند

IFMETALL

Kommunal.

Reza Shahabis och andra iranska fackliga aktivisters plats är inte i fängelse

Irans återinträde på den internationella arenan återföljs tyvärr inte av någon förbättrad situation för de fackligt aktiva inom fria och obundna fackliga organisationer i landet. Här följer en dyster rapport om verkligheten för personer i Iran som engagerar sig i fria och obundna fackliga organisationer för att kämpa för arbetstagares rättigheter.

Reza Shahabi är styrelseledamot i Teherans Bussförarens fackliga organisation, han arresterades i juni 2010. År 2016 förlängdes Rezas pågående femåriga fängelsestraff med ytterligare ett år. Reza är tillfälligt frigiven mot borgen för att få läkarbehandling för tortyrskador han åsamkats i fängelset. Reza är inte färdigbehandlad men har nu kallats åter till fängelse. Tillsammans med sin advokat har Reza uppvakttat myndigheten för säkerhetsfrågor om sitt fall. Myndigheten för säkerhetsfrågor har beordrat honom åter till fängelse. Dessa diskussioner pågår fortfarande.

Teherans revolutionsdomstol har beordrat, om att senast den 11 februari 2017 inställa sig till åklagarmyndigheten för att föras tillbaka till fängelse. Det bör påpekas att den iranska regimen efter internationella påtryckningar från fackliga organisationer i andra länder officiellt meddelat att Reza Shahabi är frigiven och har återvänt till sin tidigare arbetsplats. Denna information är felaktig.

Vi kan även konstatera att Ebrahim Madadi och Davoud Razavi, båda styrelseledamöter i Teherans Bussförarens fackliga organisation är eftersökta med uppmaning att omedelbart återvända till fängelse för att avtjäna ett femårigt fängelsestraff. Behnam Ebrahimzade har efter att ha avtjänat ett 5 årigt fängelsestraff fått förlängt fängelsestraff med ytterligare 7 år.

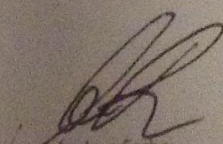
Jafar Ezimzadeh, ledare för den Fria Fackliga Stödorganisationen är numera eftersökt och beordrats att inställa sig till rotel 4 i staden Saveh för att avtjäna ett 5 årigt fängelsestraff. Mohammad Salehi, tidigare ordförande för bagarnas fackliga organisation i staden Saghez är dömd till 9 års fängelsestraff men på grund njursjukdom och diabetes är han för närvarande fri för behandling.

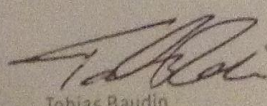
Esmail Abdi, ordförande i Irans Lärarförbund har dömts till 6 års fängelse, Mahmoud Beheshti Langarudi talesperson för Irans Lärarförbund har dömts till 14 års fängelse och tre andra ledamöter i Irans Lärarförbunds styrelse har fått mellan 5 till 6 års fängelsestraff för sina fackliga aktiviteter.

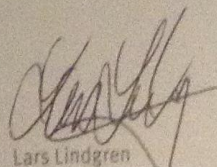
Detta belyser regimen och de iranska juridiska myndigheternas totala brist på respekt för de grundläggande mänskliga rättigheterna och ILO. Landsorganisationen i Sverige, Svenska Kommunal-arbetareförbundet, Svenska Transportarbetareförbundet och IF Metall fördömer förföljelse och fängslande av Irans fria och obundna fackligt aktiva.

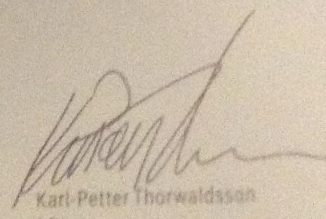
Vi kräver:

- Ovillkorlig frigivning av alla fackliga fångar
- att samtliga åtalen mot de fackligt aktiva skall läggas ned
- att Iran ska respektera och tillämpa ILOs kärnkonventioner
- Stopp på den brutala behandlingen av fackliga aktivister och oliktänkande

Anders Ferbe
IF Metall

Tobias Baudin
Kommunal

Lars Lindgren
Transport

Karl-Petter Thorwaldsson
LO

بولتن انگلیسی نهادهای همبستگی را

به سازمانهای کارگری، اتحادیه ها، سندیکاها و تمامی
نهادهای کارگری جهانی و نیز در محلهای کار بدست
کارگران و فعالین کارگری برسانید!

AWNI **Alternative Workers News-Iran**

a fortnightly Newspaper from:
«solidarity committees with iranian workers movment - abroad»

No. 39 nhkommittehamahangi@gmail.com 15 May 2017

In this Issue:

- Notifying Announcement Explosion ... P. 1
- **Gozaeshgaran Appeal: We must** ... P. 3
- WFTU condolences for the dead ... P. 4
- The Syndicate of bus drivers ... P. 4
- Amnesty international public ... P. 5
- Behnam Ebrahimzadeh, a labor ... P. 7
- Statement of the council's ... P. 8
- An interview with Mahmoud Salehi ... P. 11
- The Price to pay for being ... P. 13

Notifying Announcement

Explosion in Zemestan Yurt Coal Mine in Northwest of Iran with Miners buried alive

In the aftermath of the explosion of a coal mine accident in Zemestan Yurt Coal Mine in Golestan province (Northwest of Iran), where the Mine tunnel collapsed on the numbers of miners trapped inside the Mine, who were buried alive, the following, must be of grave concern.

warming

About us:

"The Committee in Solidarity with the Iranian Labor Movement - Abroad" consists of solidarity groups outside of Iran that support Iranian Workers' struggle for :(1) Democratic rights and economic justice ;(2) Exposing anti-labor policies of the Islamic Republic of Iran; (3) Building bridges between the Iranian and international workers' movements. For these purposes, the bulletin "Alternative Workers News-Iran (AWNI)" serves as the medium for publishing the latest news and reports about current legitimate struggles by the labor move-ment and progressive social activists in Iran. Concurrently, the editorial board of AWNI aims to circulate translations of selected highlights of news about international labor struggles, to progressive social activists in Iran.

The Editorial Board

The Islamic Republic, which is busy the process for its presidential election, to attract the attention of workers and other segments of the society, to participate in the election, has conflicting news of the incident published, with news agencies in Iran, initially reporting two deaths and 50 trapped miners. Even the governor of Golestan province, with no shame at all, said: "the cause of the explosion, is the negligence of the miner's themselves".

Minute by minute, the scale of the catastrophe increased, and today, the extent of this

Statement by solidarity committees with Iranian worker's movement – abroad on the occasion of May Day

Be auspicious May Day, International Workers' solidarity Day

We welcome May Day, and congratulate the international workers' Day, the Day of solidarity of the workers and toilers of the world. And we salute those heroes, who sacrificed their lives for the cause and the interest of the working class, especially those who, in the current difficult circumstances, are suffering imprisonment, torture and are deprived of employment.

At the global level, through the years due to the intensification of the capitalist aggression and tyranny, the suffering of the working class has increased. By continuing the devastation austerity policies, the workers in most countries have resisted, but in the vast majority of countries these struggles have been with defensive characters, and more importantly, they have been limited to street protests only.

This has led to the recklessness of governments and the ruling classes, especially in France and England where these struggles against anti – worker's laws, and the street workers' protests are ignored. Today, the correct and timely use of the protest weapon and the struggle for a global protest is on the agenda of the left section of the labor movement, which should be supported by the labor movement's activists, in order to change the balance of power in favor of the workers. But often, the weakness of the organized worker and the dominance of reformism, are the main problems to their progress.

In Iran, due to the economic crisis, every year hundreds of thousands of workers and other wage earners are unemployed. Despite the false claim of the authorities, now millions are unemployed and the unemployment numbers are still rising. The meager wages below the poverty line has extended poverty and hunger, and delay in paying the same meager wage, has been more prolonged for months. In parallel with this adversity, the contractor companies are engaged in looting & are free to steal portion of the working classes meager wages.

The number of white signed contracts and other forms has increased dramatically, with Repression of the labor activists continuing unabated. Privatization is increasing, as well as its rapid expansion to the education and health care services. Thus, a large number of children and young people have quit school, and those who have been deprived of health care, is on the rise. In

addition to these disasters, control of the assets of social security organizations by the government and its agents of tyranny continues.

Workers and toilers in the face of all of these difficulties & the violation of workers' right, and pressure by the repressive ruler imposed upon them, have not given up their rights and resist. A large number of workers, Teachers, nurses and also militant students and various branches of retirees have come out against the destructive policies and programs of government and employers.

Iranian working class, despite the lack of its independent organization, although disorganized and scattered, but it has a real presence in the field of class struggle. In recent years, every year, in addition to the existence of the protest movements in hundreds of manufacturing and service units, dozens of vast strikes and protests have taking place, demanding the removal of contract companies. More important of these mass movements, are the strikes by the workers of several major economic centers, such as iron ore in Bafgh Mine, polyacrlamide in Isfahan, Chador Malo Mining, Iran Khodro, Petrochemical units, Hepco Company and... involved in a continuous and excruciating struggle in semi-organizing, with their demands to stop the privatization and they proceeded with initiatives and accepted many risks.

On the other hand, teachers entered in mass and vast protests and challenged the current stifling atmosphere. In addition to their righteous class demands, they opposed the privatization of education and demanded their involvement in the education affairs. Nurses, similarly, in addition to their demands, opposed the privatization programs of health care.

Iranian working class has a proud & glorious history. The working class in all of the major political developments, from the constitutional revolution to the passionate struggles of 1940's-1950 and the nationalization of the oil industry, and most importantly, had a prominent role in the 1979 revolution.

Currently, despite the lack of its independent organization and with the existence of police and severe security conditions in the workplace, stability and organizing of important protests and the longest strike of the Iron ore in Bafgh, also opposition to privatization of education and health indicates that workers are alongside the toilers. They have capacity and ability to work in solidarity and a brighter horizon, in order to once again achieve its historical role in the establishment of important changes in the political climate in Iran.

In order to break the current deadlock and face effectively with the harsh living conditions and the deteriorating social status of the working class, the conscientious workers, labor activists, and labor leaders, have repeatedly insisted on the need for solidarity and organizing the working class. They have repeatedly emphasized that the low level of wages and permanent staying of wages below the poverty line, delay in the payment of their wages, expansion of temporary employment and lack of job security, layoffs, and the violation of

workers' rights, the giant heartless unemployment, privatization, sex discrimination in the workplace, class education and healthcare and depriving workers and the poor of them, and in one word, the reduction of the level and status of workers' wellbeing, degrading the workers, is due to the lack of organizations and the militant workers.

They have spoken out loudly, that in the first place, we have to think and work together with determination and solidarity, in order to overcome the present obstacles. And the solution is the remedy of these factors in this field.

Workers, teachers and nurses!

The fact is that the Islamic Regime and capitalists will not back down & give in easily. Workers' and toilers' tool for forcing the ruling class to retreat is their unity and the establishment of their independent organization. Our task is to be beside you and we are determined to support you. Currently, the number of your strike and organizing activists are jailed for struggling to defend your rights, which have been violated, and we have to try our best for their immediate and unconditional release and the support of their families.

Organize, unite!

- * Long Live the independent labor organizations!
- * salute to the militant workers and teachers!
- * support the jailed workers and teachers and political prisoners and strive for their immediate release!
- * Long Live May Day, International Workers' Solidarity Day!

**Statement by solidarity committees with Iranian worker's movement –
abroad on the occasion of May Day**

nhkommittehamahangi@gmail.com

<http://nahadha.blogspot.com/>

23 April, 2017

Notifying Announcement

Explosion in Zemestan Yurt Coal Mine in Northwest of Iran with Miners buried alive

In the aftermath of the explosion of a coal mine accident in Zemestan Yurt Coal Mine in Golestan province (Northwest of Iran), where the Mine tunnel collapsed on the numbers of miners trapped inside the Mine, who were buried alive, the following, must be of grave concern.

The Islamic Republic, which is busy warming the process for its presidential election, to attract the attention of workers and other segments of the society, to participate in the election, has conflicting news of the aforementioned incident published, with news agencies in Iran, initially reporting two deaths and 50 trapped miners. Even the governor of Golestan province, with no shame at all, said: "the cause of the explosion, is the negligence of the miner's themselves".

Minute by minute, the scale of the catastrophe increased, and today, the extent of this explosion in the Zemestan Yurt Coal Mine, is the largest disaster in the history of mines of Iran. This is an accident, which so far, 21 people have been lost their lives, and it is expected that the death toll will rise higher.

What can be said about the Azarshahr Coal Mine, is that, the Coal Mine was privatized in 2002-2003, and its major stakeholder, with 20%, belonging to The Iranian Mehr Fund (Basij – Regimes' Militia), about 10%, the Takido (industrial and reclamation mining complex co. of Sepahan), and partly owned by Negin Tabas . Also, reports say, that indusial and Mining co. of Northeast of Shahrood, with Ali Nasiri as the CEO, is the beneficiary of the Zemestan Yurt Coal Mine.

The working conditions of this Mine, is extremely inhuman, with the fundamental problem of the miners, is their unpaid wages, whereas, according to one of the miners, some of them have not been paid for 17 months. A large number of the miners, are either not insured, or have been working in the harsh

conditions of slavery, with such greedy employers being the beneficiaries of their toil

The Coal Mines in Iran, on one hand, have been at the lowest level of safety in recent years, and unfortunately, on the other hand, the number of miners lost, and continue to lose their lives every year, is due to greed for maximum profit of the capitalist system of the Islamic Republic. This is in a time where the labor activist, political organizers, and protesting workers, who are struggling to achieve their human rights, have been severely oppressed, imprisoned, and in the last scandal, have been sentenced to 100 lashes, expulsion of their jobs, and other penalties, by the ignorant ruling Islamic Republic of Capitalism system.

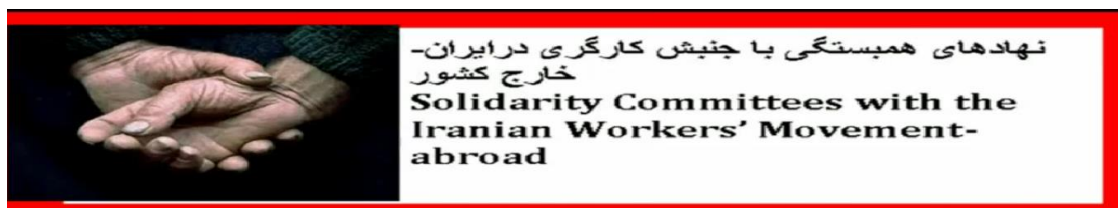
We, the labor activists in the solidarity committees with Iranian workers movement – abroad, whilst expressing our sympathy and solidarity with the families of the miners, who have lost their love ones in this inhuman tragedy, strongly condemn the Islamic Republic, for hiding this terrible incident. We believe that such a crime of this dimension should not be forgotten by a cursory announcement by the Islamic Regime. We are calling on all the supporters, and sympathizers of the labor movement, to protest widely and use all of our power against those who caused this heinous and inhuman crime, and bring the perpetrators to justice. The cause of this disaster is the greedy capitalist system of Islamic Republic. The Islamic Regime is directly responsible for all of those miners who died and the other injured ones. Those responsible must be disclosed & revealed before the people of the world.

Solidarity committees with Iranian workers movement – abroad

nhkommittehamahangi@gmail.com

<http://nahadha.blogspot.com>

3 May, 2017

***Déclaration commune: Vive le premier Mai, la journée de la lutte commune
des travailleurs internationale contre capitalisme***

Le Premier Mai c'est la protestation pour la solidarité ouvrière contre un système injuste. Il n'existe aucune alternative pour améliorer la situation des travailleurs car il y a et il y aura toujours, un antagonisme entre le travail et le capital. La bourgeoisie mondiale et ses représentants politiques qui se sont plantés dans une crise profonde, structurelle et incurable sans aucune réforme ne peuvent pas le contenir. Ils utilisent l'austérité économique contre la classe ouvrière. Pour ce motif l'année dernière on a constaté des changements dans de nombreux pays concernant la « Loi travail » qui par conséquent ont fait augmenter l'exploitation et l'esclavage des travailleurs.

En Iran la situation des travailleurs est gravissime, ils se sont effondrés dans la misère et la pauvreté absolue. Ils sont privés des droits élémentaires. 90 pour cent des travailleurs Iraniens sont employés avec des contrat temporaires ou des salaires impayés depuis plusieurs mois. Il n'existe ni assurance-emploi ni sécurité de l'emploi. La classe ouvrière Iranienne est totalement privé d'assurances chômage et sociale.

Les femmes et surtout les ouvrières iraniennes subissent non seulement une oppression religieuse, mais encore une importante oppression sociale. Plus que les hommes, soit dans le lieu de travail ou dans la société elles vivent dans l'exploitation et l'esclavage avec des salaires plus bas que les hommes.

Le gouvernement capitaliste de la République islamique ne reconnaît pas les organisations indépendantes et les syndicats ouvriers mais la lutte des travailleurs continue!

Vive 1er Mai la journée de solidarité Internationale des ouvriers !

A bas la République capitaliste islamique d'Iran

Vive la liberté - Vive le socialisme

Comité des femmes contre la lapidation (Paris). 2- Association ouvrière de Jemal Cheragh Veisi. 3- Conseil de coordination contre les assassinats de la République islamique d'Iran(cri de Khavaran). 4- Conseil de solidarité avec le mouvement ouvrier (Paris). 5- Association de solidarité avec le mouvement ouvrier d'Iran (Hanovre). 6- Association de solidarité avec la lutte ouvrière en Iran –(Francfort). 7- Association de solidarité avec les travailleurs Iraniens- (Goteborg). 8- Association de solidarité des ouvrières d'Iran et Canada. 9- Comité du soutien des ouvriers Iraniens – (Toronto). 10- Comité de solidarité avec le mouvement ouvrier d'Iran – (Australie). 11- Comité de solidarité des ouvriers d'Iran et Suédois. 12- Mouvement de solidarité avec le mouvement ouvrier en Iran – (Ouest Allemagne). 13- Solidarité socialiste avec les travailleurs d'Iran- (France).

مصوبات

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران

خارج کشور

الف :- " اشتراکات ما "

- 1- نهادهای همبستگی با کارگران ایران دفاع از خواسته ها، مبارزات و تشکلات مستقل کارگری در همه اشکال آن را مهمترین وظیفه خود می دانند. انعکاس اخبار و مبارزات کارگری و سایر جنبش های اجتماعی در ایران از دیگر وظائف این نهاد ها می باشد.
- 2- این نهادها در مقابل نظام سرمایه داری جمهوری اسلامی و کلیه نیروهای ارتجاعی و ضد کارگری و عوامل آنها در سطح کشوری و بین المللی مرزبندی قاطع و روشن دارند. افشا و مبارزه بر علیه این نیروهای ارتجاعی و همچنین افشا و جلوگیری از بهره برداری های نیروها و نهادهای راست و امپریالیستی از مبارزات کارگری از جمله دیگر وظائف این نهادها می باشد.
- 3- تلاش برای ارتباط گسترده تر جنبش کارگری ایران با جنبش بین المللی کارگری و جلب حمایت و همبستگی وسیعترین نیروهای مترقی بین المللی از جنبش کارگری ایران، دفاع از مبارزات ضد سرمایه داری و ضد امپریالیستی کارگران و سایر اقشار محروم اجتماعی در سطح جهان و شرکت فعال در این مبارزات و وظیفه نهادهای همبستگی با کارگران ایران است.
- 4- تبلیغ ضرورت سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی و حاکمیت سرمایه در ایران نیز از جمله وظائف ماست.
- 5- تبادل نظر و اطلاعات در جهت خدمت به کار مشترک و نیز حفاظت از نهادهای همبستگی کارگری در خارج از کشور به صورت مشترک در برابر دشمنان طبقه کارگر و به ویژه رژیم جمهوری اسلامی از جمله وظائف مشترک ماست.
- 6- جمع آوری کمک مالی برای تشکلات مستقل کارگری در ایران یکی دیگر از وظائف نهادهای همبستگی با کارگران ایران است .

ب :- " ارگان ها "

یک : مجمع عمومی

- 1- مجمع عمومی عالی ترین ارگان برنامه ریزی و تصمیم گیری نهاد های همبستگی کارگری است. این مجمع عمومی هر 6 ماه یک بار تشکیل می یابد. نشست و یا مجمع عمومی حضوری سالی یکبار برگزار میگردد.
- 2- مجمع عمومی بررسی گزارش های هئیت هماهنگی و واحد ها، پیشنهادات، تغییر یا تکمیل مواد یا مبانی همکاری ها، برنامه ریزی آینده و انتخاب هئیت هماهنگی آینده را بعهده دارد.
- 3- مجمع عمومی با حضور دو سوم نهادها رسمیت می یابد. حضور تمامی اعضا نهادها در مجمع عمومی ضروری و آزاد است.
- 4- به پیشنهاد نصف بعلاوه یک نهادها و شرح ضرورت آن مجمع عمومی فوق العاده فراخوانده میشود.

کارگران جهان متحد شویم!

5- بررسی و پذیرش تقاضای پیوستن نهادهای جدید براساس قبول موازین مشترک جمع و حداقل معرفی یک نهاد صورت می‌گیرد. این تقاضا از طریق کمیته هماهنگ کننده برای همه نهادها ارسال می‌شود که در صورت توافق نصف به علاوه یک نهادها در مدت یک ماه، آن نهاد به عضویت در می‌آید.

تبصره - در صورت ارائه سند از جانب نهادی در مورد عدم صلاحیت نهاد متقاضی عضویت، تصمیم‌گیری برعهده اولین مجمع عمومی می‌باشد.

6 - میهمانان در مجمع عمومی عبارتند از:

الف - رفقانی که هیئت هماهنگ کننده از فعالان کارگری داخل و خارج از کشور دعوت به عمل می‌آورند. شرکت این میهمانان در مجمع عمومی با تأیید دوسوم هیئت هماهنگ کننده صورت می‌گیرد.

ب - رفقانی که در رابطه با مناسبات همبستگی بین‌المللی و ارتباط با گرایش‌های چپ کارگری شهری از طریق رفقای تدارک دهنده مجمع عمومی دعوت می‌شوند. رفقای دعوت شده می‌توانند در تمامی طول جلسات حضور نمایند. با بحث و تبادل نظرات و بعنوان مشاور و انتقال تجربه درمباحث شرکت نمایند و رای مشورتی دارند.

7 - همه اعضای حاضر در مجمع عمومی از حق رای مساوی برخوردار هستند.

8 - نهاد محلی به نهادی گفته می‌شود که حد اقل از سه عضو تشکیل شده و در پیوند با محیط استقرار خود (کشور یا شهر) فعالیتی مستمر برای جلب حمایت از جنبش کارگری در ایران داشته باشد.

دو: هیئت هماهنگ کننده

1- مجمع عمومی برای هماهنگ کردن فعالیت‌ها و پیگیری مصوبات، برنامه‌ها و رابطه بین نهادها یک هیئت هماهنگ کننده سه نفره انتخاب می‌کند.

2- هیئت هماهنگ کننده هر 14 روز یکبار تشکیل جلسه داده و وظایف را بر حسب مورد بین خود یا اعضای دیگر تقسیم می‌کند. سایر اعضای نهادها نیز می‌توانند بدون حق رای و تنها با حق مشارکت در این نشست‌ها شرکت کرده و در چهارچوب دستور جلسه تعیین شده توسط هیئت هماهنگ کننده و در محدوده زمانی که برای اظهار نظرات آنها معین می‌شود، نظرات مشورتی خود را ابراز کنند.

3- هیئت هماهنگ کننده مجاز نیست به اقدامات یا برنامه‌هایی خارج از مصوبات مجمع عمومی بپردازد. همچنین حق نقض و یا تغییر تصمیمات مجمع عمومی را ندارد. هر پیشنهاد یا برنامه جدید باید به اطلاع تمامی نهادها رسیده و با توافق نصف به علاوه یک آنها قابل اجرا خواهد بود.

4- هیئت هماهنگ کننده راساً مجری هیچ برنامه‌ای نیست بلکه می‌کوشد با درگیر کردن تمامی رفقا و تقسیم کار مناسب از طریق تشکیل گروه‌های کاری فعالیت‌های عملی را هماهنگ کند.

کارگران جهان متحد شویم!

5- گزارشات مجامع عمومی، مصوبات، اطلاعیه ها و اخبار مربوط به مجموع نهادها تنها از طریق هیئت هماهنگ کننده انتشار بیرونی می یابد و از طریق ایمیل گروهی توزیع درونی می شود.

6- با توجه به نیاز و ضرورت، جلسات عمومی از اعضای نهادها برگزار میشود. در این جلسات که معادل مجمع عمومی نبوده و از اختیارات مجمع عمومی برخوردار نیستند، نهادها گزارش فعالیتهای خود را ارائه داده و نیز بحث، تبادل نظر و مشورت پیرامون پیشنهادات و فعالیتهای جاری صورت میگیرد. اداره این جلسات عمومی بعهده هیئت هماهنگ کننده بوده و گزارش این جلسات را تهیه و به نهادها ارسال میکند.

7- هر شش ماه یکبار در مجمع عمومی سه نهاد به طور دوره ای و چرخشی برای تشکیل هیئت هماهنگ کننده انتخاب میشوند. هر یک از این نهادها یک نفر را برای شرکت در هیئت هماهنگی معرفی میکنند.

8- هیات هماهنگ کننده می باید بصورت کاملاً پیگیر خواهان ارسال گزارشات شش ماهه نهادها بشود و بعد از بررسی، آن گزارشاتی را که برای انتشار بیرونی مناسب هستند به مجمع عمومی ارائه دهد تا در مورد آنها تصمیم گیری شود.

9- بمنظور انتقال تجربه از هیات هماهنگ کننده قبلی به هیات جدید، ضروری است یک نفر از اعضای هیات پیشین، در جلسات هیات هماهنگ کننده جدید به مدت یکماه بعنوان مشاور حضور داشته باشد.

10- مسئولیت انتشار بیانیه و اطلاعیه ها با هیئت هماهنگ کننده بامکانیزم 48 ساعت گردش و نظرخواهی در درون نهادها میباشد.

تبصره یک: اطلاعیه و بیانیه ها بایستی حتی الامکان کوتاه و روشن در چهارچوب مصوبات و سیاست کلی نهادها و بدون وارد شدن به مباحث پلمیک و نظری باشند.

تبصره دو: اطلاعیه ها بصورت پیش نویس به هیئت هماهنگ کننده ارسال و از آنجا به همه نهادها و منفردین برای نظردهی فرستاده می شوند. اگر نهادی مخالفت یا ملاحظه ای در مورد بیانیه و اطلاعیه داشته باشد، بایستی مورد اصلاحیه اش را مشخص نماید و ارائه دهد. چنانچه نهادی با کلیت بیانیه و اطلاعیه مذکور مخالف باشد، می باید اطلاع دهد، تا نام و امضای آن نهاد در پانین بیانیه درج نشود و اگر نهادی در این رابطه جواب نداد، دلیل بر موافقت با بیانیه پیشنهادی است. زمان مورد نظر برای نظردهی درباره بیانیه و اطلاعیه ها 48 ساعت می باشد.

تبصره سه: در صورتی که نهادی با بیانیه یا اطلاعیه ای توافق نداشته باشد، اسامی سایر نهادها بدون ذکر نام نهاد مخالف، در زیر بیانیه و اطلاعیه آورده می شود. در صورت توافق اکثریت نهادها، ذکر نام تمامی نهادها ضرورتی ندارد.

پ - ضوابط همکاری ها

کارگران جهان متحد شویم!

1- هریک از نهادها متشکل از افرادی با گرایشات سیاسی گوناگون می باشند، لذا این مجموعه، جریانی چندگرایشی و مستقل از احزاب و سازمانهای سیاسی است و به هیچ وجه گرایشی مجاز نیست خود را بر این مجموعه تحمیل کرده و یا به نوعی این نهادها را زیر مجموعه خود محسوب نماید.

2- مناسبات بین نهادها بر اساس همکاری جمعی است، سمت و سو و تمرکز اصلی آنها بر شرکت در فعالیتهای و همکاری عملی است. در چنین روندی جهت انسجام و صیقل بخشیدن به مسائل فکری در زمینه های نظری، مباحث سیاسی - اجتماعی بر مبنای اهداف جنبش کارگری را در مسیر همکاریهای خویش قرار خواهیم داد ولی تصمیمات سیاسی - نظری گرفته نمیشود.

3 - نهادها در سطح محلی کاملاً مستقل بوده و میتوانند راساً و یا با شرکت هر نهاد مترقی دیگری فعالیتهایی داشته باشند. همچنین در صورت عدم توافق با یک برنامه جمعی پیشنهادی به هیچ وجه ملزم به تبعیت و اجرای آن نیستند.

4 - تصمیم گیریها بین نهادها بر اساس تفاهم، اعتماد متقابل، احترام، بحث و اقناع می باشد. در مواردی که نیاز به رای گیری باشد، توافق نصف به علاوه یک اعضای شرکت کننده در نشست ضروری است.

5 - نهادها داوطلبانه در فعالیتهای عملی مشترک شرکت میکنند، و در صورت شرکت، متعهد به انجام آن و سپس دادن گزارش کتبی فعالیت های خود به مجمع عمومی می باشند.

6 - هیچ نهادی حق ارانه بیرونی اسناد و گزارشات جلسات درونی نهادها و همچنین سمینارها و جلسات عمومی در سطوح مختلف، بدون توافق کلیه نهادها را ندارد.

7 - نهادها موظف به ارانه گزارش اقدامات شش ماهه خود میباشند. این گزارشات می باید یک ماه پیش از مجمع عمومی حضوری یا پالتاکی به هیئت هماهنگ کننده ارسال شوند تا برای اطلاع در اختیار نهادها گذاشته شود.

8 - نهادهای همبستگی باجنبش کارگری، بنا به تعریف، جمع نهادهاست و ترجیح و تشویق آن برای نهادهای متشکل درکشورها و شهرهای مختلف و پرهیز از انفراد و تک یاختگی است. با این حال خود را از توان و تجربه فعالین کارگری در خارج از کشور که به هر دلیل بصورت نهاد محلی عمل نمیکنند بی نیاز نمی داند و آنان را به همکاری دعوت می کند.

واحد های محلی نهادها ی همبستگی در سطح کشورها برای امکان همکاری و هماهنگی میان نهادها ایجاد شده اند تا یک جمع بزرگتر و فراگیرتر از تک نهادها ایجاد شود، یعنی روش کار نهادها نباید در جهت تانید انفرادگرائی و میدان دادن به آن باشد. همکاری منفرد بین باجمع نهادها بر قبول این اصل بنیادی و بدیهی استوار است که نهادها شالوده این تجمع و همکاری را تشکیل میدهند و موازین و شرایط کار و همکاری با منفردین در هیچ موردی نباید اساس موجودیت نهادی را تحت الشعاع قرار دهد.

9 - هر متقاضی عضویت انفرادی را می باید حد اقل یکی از اعضای نهادها معرفی کند.

10- عضو منفرد می بایست بصورت فعال در یکی از فعالیتهای عمومی نهادها از جمله کمیسیونها شرکت داشته باشد. عضومنفرد در صورت غیرفعال بودن در فعالیتهای عمومی نهادها، تنها برخوردار از حق رأی مشورتی است. توصیه می شود بمنظور اهمیت فعالیت دسته جمعی ونهادی و پیشبرد بهترین نوع فعالیتهای آنها، از هر نهاد حداقل یک رفیق در یکی از فعالیتهای عمومی شرکت فعال داشته باشد.

11 - عضومنفرد نمی تواند به عضویت هیئت هماهنگ کننده نهادها انتخاب شود اما میتواند مسئولیت کمیسیون های و گروههای کاری را برعهده گیرد.

12 - مناسبات در درون نهادها می باید بر شفافیت و صداقت و صراحت استوار باشد. هنرها و عضونهاد و هر عضومنفرد حق دارد در رابطه با مباحث و تدارکات تصمیمات و یا اختلافات موجود، به طرح آزادانه نظرات خود و جلب نظر دیگران بپردازد اما این کار باید با انتشار علنی متن مربوطه در جمع نهادها و دعوت عمومی به امضای موافقین آن باشد.

13 - کسانی که از نهادها اخراج و یا به هر دلیلی جدا می شوند، برای پذیرش دوباره در نهادها پروسه عضویت منفردین مستقل را طی می نمایند.

14 - هر عضو و هر نهادی که در هر نشست امپریالیستی و آلترناتیوسازی بورژوازی که در چهارچوب تائید نهادها قرار ندارد، شرکت کند، بایستی پاسخگو در برابر نهادها باشد.

چنانچه رفیق یا نهاد شرکت کننده در چنین جلساتی، با آگاهی از ماهیت نشست در آن شرکت کرده و از این عمل خود دفاع نماید، بلافاصله عضویت فرد یا نهاد مربوطه از طرف هیئت هماهنگ کننده تا مجمع پیش رویه تعلیق درمی آید و تصمیم قطعی در مجمع عمومی گرفته خواهد شد.

اولین مجمع عمومی پس از تعلیق، وضعیت قطعی رفیق یا نهاد مربوطه را تعیین خواهد کرد و صورت مسئله برپایه گزارش هیئت هماهنگ کننده در سطح جنبش انتشار داده می شود.

در صورت برگزاری چنین جلسه ای، فرد یا نهادی که تمایل به شرکت در آن را دارد، چنانچه به صورت نهاد همبستگی شرکت میکند، می بایست به هیئت هماهنگ کننده اطلاع دهند تا آن اجلاس و یا نحوه شرکت در آن، مورد توافق مجمع عمومی نهادها قرار گیرد.

چنانچه در شرایط ایجاد شده کوچکترین نارویشی وجود داشته باشد، هیئت هماهنگ کننده موظف است پیش از هر عمل یا تصمیم گیری، فراخوانی جهت برگزاری مجمع عمومی فوق العاده بدهد تا مسئله در آن مجمع، مورد بررسی قرار گیرد.

15 - نهادها حتماً باید در پنج مقطع زمانی معین، واکنش مقتضی را در قالب بیانیه و اطلاعیه و یا در دستور گذاشتن یک کمپین، نشان دهند. اینها عبارتند از: اول ماه مه، سالگرد کشتار زندانیان سیاسی دهه شصت، سالگرد کشتار کارگران خاتون آباد، هشت مارس، کمپین برای آزادی کارگران زندانی.

برای آزادی فوری، بدون قید و شرط کارگران زندانی

و دیگر زندانیان سیاسی به هر شکل که میتوانیم، بکوشیم!

رژیم ضد کارگر در ایران به وحشیانه ترین شکلی
با زندانیان سیاسی رفتار می کند.
رژیم سرمایه داری
شکنجه های جسمی و روحی قرون وسطائی،
علیه زندانیان سیاسی اعمال میکند.
رژیم ضد کارگر در ایران احکام سنگین و
سالها بازداشت برای کارگران زندانی و
شروط و وثیقه های سنگینی
برای آزادی موقتی کارگران تصویب می کند.
رژیم حامی سرمایه برای خالی تر کردن سفره کارگران، جریمه های نقدی سنگینی را بر
کارگران برای آزادی از زندان تحمیل می کند.
رژیم انسان کش، زندانی می کند، شکنجه میکند، اعدام می کند.
تا طبقه کارگر و جامعه را به سکوت وا دار نماید.
باید بر علیه این وضعیت برخاست. باید و می توان رژیم را بعقب نشینی وا داشت.
نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور
همه کارگران و فعالین کارگری، سازمانها، تشکلهای، گروهها و ... را فرامیخواند که به
هر شکل و با هر توانی که دارند
کمیتهای سراسری برای آزادی کارگران زندانی و تمامی زندانیان سیاسی سازماندهی
نموده و شرکت نمایند،
تا شرایط آزادی کارگران زندانی و تمامی زندانیان
سیاسی هرچه بیشتر، فراهم گردد.

به کمپنهای آزادی کارگران زندانی و تمامی زندانیان سیاسی بپیوندید!
کمپین آزادی کارگران زندانی را تقویت کنید و خواست آزادی کارگران
را هر چه بیشتر به گوش جهانیان برسانیم!

همبستگی جهانی کارگران مرزی ندارد!

همبستگی و پشتیبانی کارگران،
سندیکاها، اتحادیه های کارگری،
نهادهای مترقی و سوسیالیستی و ...
برای آزادی فوری و بی قید و شرط کارگران زندانی
ضروری است!

باور داریم که در ایران نیز طبقه کارگر متشکل در شکل های طبقاتی
و توده ای اش، پایان دهنده زندان، شکنجه، اعدام و کلن نظم موجود
اجتماعی است. برای کمک و یاری رساندن به این مبارزه، در جهت
آزادی کارگران زندانی با هر توانی که داریم در خارج و داخل ایران
بکوشیم. این یک گام واقعی در جهت سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی
سرمایه داری است.

آزادی کارگران زندانی

و تمامی زندانیان سیاسی

درگرو

گسترش مبارزه متحدانه ماست!

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی با شکست انقلاب، به اعدام، زندان، شکنجه، ستم، استثمار و ... که در زمان شاه و سلطنت پهلوی نیز رایج بود، ادامه داد. این رژیم از بدو به قدرت رسیدنش، حمله و سرکوب کارگران و تشکلهای کارگری و دیگر نیروهای اجتماعی مترقی را در دستور داشته است و اکنون در بحران سیاسی و اقتصادی عمیقی فرو رفته است، اما برای نجات خود بار بحران را با بیکاری، گرانی، فقر، گرسنگی و بی خانمانی بردوش اکثریت جامعه گذاشته است. هیچ جناح و دسته و گروه و جمعی از این رژیم دوست کارگران و زحمتکشانش نیست. کلیت این نظام باید برچیده شود.

زندانیهای رژیم مملو از کارگران زندانی و زندانیان سیاسی است.

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور، کارگران و فعالین کارگری، نهادها، تشکلهای، سازمانها، احزاب مترقی و تمامی دوستداران و هواداران جنبش کارگری را فرامیخواند که در هر محل کار، منطقه، شهر و کشوری که هستند، در همراهی با نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران-خارج کشور، آکسیونها، پیکتهای اعتراضی، تظاهرات و تجمعات اعتراضی و ... را سازماندهی کرده و خواهان آزادی کارگران دستگیر شده، کارگران زندانی و تمامی زندانیان سیاسی شویم.

تا آزادی تمامی کارگران دستگیر شده، سایر زندانیان سیاسی، مبارزه بیوقفه ادامه دارد.

برای همبستگی و همیاری بیشتر با جنبش کارگری در ایران به نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور بپیوندید!

کمپینها و کارزارهای دفاع از آزادی بی قید و شرط کارگران زندانی و تمام زندانیان سیاسی، تا آزادی همگی این عزیزان، بیوقفه ادامه دارد!

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران و دیگر فعالین، هوادارن و دوستداران جنبش کارگری تا کنون کمپینها و کارزارهایی بیشماری را با خواست آزادی بی قید و شرط کارگران زندانی و دیگر زندانیان سیاسی برگزار کرده و نیز در جریان است، سازمانها و نهادهای بین المللی بیشماری به این کمپینها و کارزارها پیوسته و علیه رژیم ضد کارگر در ایران اعتراض کرده و میکنند. این کمپینها و کارزارها تا آزادی تمامی کارگران زندانی و تمامی زندانیان سیاسی ادامه خواهد داشت. نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران همگان را فرا میخواند که به هر شکل که میتوانند، در هر کجا که هستند، با هر توانی که دارند به ایجاد نهادهای همبستگی با جنبش کارگری پرداخته و به هر شکل که میتوانند به ادامه کمپینها و کارزارهای همبستگی با جنبش کارگری در خارج کشور یاری رسانند.

برای آزادی کارگران زندانی و دیگر زندانیان سیاسی بیوقفه به هر شکل و نامی که میتوانیم، بکوشیم.

به کمپینها، کارزارها، اکسیونهای اعتراضی و مبارزاتی، برای همبستگی هرچه بیشتر با جنبش کارگری در ایران و نیز آزادی کارگران زندانی و تمامی زندانیان سیاسی بپیوندید و به هر شکل که می توانید صدای خواسته ها و اعتراضات جنبش کارگری را به گوش همگان برسانید.

اتحاد مبارزاتی ما، رمز پیروزی ماست!

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور